

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดของ เกษตรกรในพื้นที่ 5 อำเภอ จังหวัดพัทลุง

An Analysis for Cost and Return on Sangyod Rice Farming Investment of the Farmers in Five Provinces of Patthalung

พรทิพย์ เสี่ยมหาญ¹

Porntip Seamhan

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพการปลูก ต้นทุนและผลตอบแทนในการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงของเกษตรกรในพื้นที่ 5 อำเภอ จังหวัดพัทลุง ได้แก่ อำเภอเมืองพัทลุง อำเภอกวนขนุน อำเภอปากพะยูน อำเภอเขาชัยสนและอำเภอบางแก้ว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการผลิตข้าวสังข์หยดพัทลุง จำนวน 196 ราย เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรในพื้นที่ 5 อำเภอ จังหวัดพัทลุงที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงมากที่สุดเป็นอำเภอเมืองพัทลุง คิดเป็นร้อยละ 22.79 รองลงมาเป็นอำเภอกวนขนุนและอำเภอปากพะยูน คิดเป็นร้อยละ 22.06 ตามลำดับ สมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 1-3 คน รายได้ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน มากที่สุด 1,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.92 ส่วนสภาพของการปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงได้แบ่งขนาดพื้นที่การปลูกข้าวออกเป็น 3 ขนาด

¹อาจารย์ประจำสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ Tel.086-5335516
email.porntip@hu.ac.th,chee_seamhan@hotmail.com

ขนาดพื้นที่ปลูกข้าวเฉลี่ยต่อครอบครัว มากที่สุด 1-10 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 82.35 กรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกินของเกษตรกร โดยส่วนใหญ่เป็นที่นาของตนเองในพื้นที่ปลูกข้าว 1-10 ไร่ และ 11-29 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 87.85 ส่วนพื้นที่ปลูกข้าว 30 ไร่ขึ้นไป เป็นที่นาของตนเองและเป็นการเช่า คิดเป็นร้อยละ 90 แหล่งของเงินทุนที่ใช้ในการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงส่วนใหญ่เป็นเงินทุนของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 86.03 ส่วนที่เหลือเป็นการกู้ยืม คิดเป็นร้อยละ 13.97 ยอดเงินกู้ยืมมากที่สุด คือ 30,001-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.86 แหล่งการจำหน่ายข้าวเปลือก มากที่สุดคือ โรงสีทั่วไป คิดร้อยละ 67.06

ผลการวิเคราะห์และประเมินต้นทุน ผลตอบแทนจากการลงทุนในการปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงในแต่ละขนาดพื้นที่ปลูกข้าว พบว่า พื้นที่การปลูกข้าวที่ได้รับความนิยมคึกคักในการลงทุน มากที่สุด เป็นพื้นที่ปลูกขนาดเล็ก (1-10ไร่) โดยมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 11,601.83 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C) เท่ากับ 1.63 เท่าและอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) เท่ากับ 20.02% ซึ่งมากกว่า พื้นที่ปลูกขนาดใหญ่ (30 ไร่ขึ้นไป) โดยมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 9,722.82 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C) เท่ากับ 1.47 เท่าและอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) เท่ากับ 17.02% และพื้นที่ปลูกขนาดกลาง(11-29ไร่) มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ(NPV)เท่ากับ 7,859.66 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C) เท่ากับ 1.45 เท่าและอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) เท่ากับ 16.90%

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงของเกษตรกร มากที่สุด พบว่า (1) ด้านการผลิตเป็นการขาดน้ำในการทำเกษตร เพราะฝนตกไม่เป็นไปตามฤดูกาล ต้องการให้ชลประทานเข้ามาดูแลเรื่องนี้ ร้อยละ 7.69 (2) ด้านต้นทุนการผลิตเป็นต้นทุนการปลูกข้าวสูงประมาณไร่ละ 3,500 บาท เนื่องจากต้องจ้างทั้งหมด ร้อยละ 7.69 (3) ด้านการตลาด คือ ข้าวสังข์หยดมีตลาดรองรับค่อนข้างน้อยมีเฉพาะโรงสีของสหกรณ์ได้ราคาดี แต่จ่ายเงินล่าช้า ร้อยละ 25.64 และราคาข้าวจะถูกหากปริมาณข้าวเพิ่มขึ้น พ่อค้าคนกลางกดราคา ต้องการให้รัฐบาลให้การช่วยเหลือเกษตรกร ร้อยละ 12.82 (4) ความต้องการความช่วยเหลือ มากที่สุด คือ ต้องการให้โรงสี

ของสหกรณ์รับซื้อข้าวเป็นเงินสด เนื่องจากปีที่ผ่านมาได้รับเงินเข้ามาก ร้อยละ 5.13 รองลงมา ต้องการให้ทางจังหวัดสนับสนุนสถานที่ในการขายข้าวแก่บุคคลทั่วไปด้วย ต้องการให้ศูนย์วิจัยข้าวพัฒนาพันธุ์ข้าวสังข์หยดที่ต้นแข็งแรงกว่าเดิม เพราะหากฝนตก ต้นข้าวจะล้มง่ายและไม่ยืนต้น ควรสนับสนุนข้าวพันธุ์พื้นเมืองพันธุ์อื่นด้วยที่เป็นของ จังหวัดพัทลุง ต้องการความช่วยเหลือด้านเงินทุนในการกู้ยืมและดอกเบี้ยถูก ต้องการให้ ราคาขายข้าวเปลือกสูงขึ้นและต้องการให้นักวิชาการ/ผู้เชี่ยวชาญเข้ามาให้ความรู้หรือเป็นที่ปรึกษาเรื่องการแปรรูปของกลุ่มทำนาข้าวสังข์หยดให้ดีกว่านี้ คิดร้อยละ 2.56 ตามลำดับ

คำสำคัญ: ต้นทุนและผลตอบแทน

Abstract

This research studied the general background, cost, and return on investment of Sangyod rice farming investments in the farmers of five districts in Patthalung province, namely: Muang, Khuankanoon, Pakpayoon, Khaochaison, and Bangkaew. The sample of the study was 196 farmers from the farmer population of 400 who joined the "Patthalung Sangyod Rice Farming Campaign Project." Questionnaires were used as the data collection tools of the study.

The research found that among the five districts of origin, most farmers who joined the project were from Muang (22.79%), Khuankanoon, and Pakpayoon districts (22.06%). The farmers' family members consisted of 1 to 3 people. The most represented category of the monthly average income of these farmers was 1,000 to 10,000 baht (66.92%). Sangyod rice farming areas were classified into three rai-sizes: 1 to 10 rai (small), 11 to 29 (medium), and larger than 30 rai (big).

The most represented category of the average area of farming owned by each family was 1 to 10 rai (82.35%). Most of the land ownership was held by the farmers. 87.35% and 71.43% of the farmers took ownership of the land sized 1-10 rai and 11-29 rai, respectively. 90% of the farming area over 30 rai was both owned by the farmers and rented. 86.03% of the farming was financed by the farmers themselves with 13.97% under loan support. The most used lending rate was 30,001 to 50,000 baht (42.86%). The main distributors of the Sangyod rice were the rice mills available in the areas (67.06).

The results of evaluation and analysis of the costs for the Patthalung Sangyod rice farming in different size areas discovered that farming on 1 to 10 rai (small area), was more worth investing in than in the bigger areas. The smallest farms' Net Profit Value (NPV) was 11,601.83 Baht, Benefit Cost (B/C) ratio: 1.63, and Internal Rate of Return (IRR) value: 20.02 %. While farming in the biggest areas (larger than 30 rai) presented its NPV as 9,722.82 Baht, B/C ratio as 1.47, and IRR as 17.02 %, the NPV of farming in the medium size areas (11 to 29 rai), was 7,859.66 Baht, 1.45 B/C ratio, and 16.90% IRR value.

An analysis of the problems in the investments revealed that, overall, the farmers' major problems were in: 1) *Production*: Lack of water for agricultural farming due to unseasonal rain levels as they were in need of help from the National Irrigation Department (7.69%). 2) *Cost*: Farmers were to pay for all farming processes and their costs were high, up to 3,500 Baht per rai (7.69%). 3) *Marketing*: Very few markets requiring Sangyod rice caused farmers to sell their rice to the Cooperative's Rice Mill, which gave a good price but always delayed the payment (12.82%). This caused farmers to be in need of help from the government as the intermediary lowers the price when the rice quantity increased (12.82%). 4) *Major requirements*: The farmers

needs are indicated in percentages as follow: (4.1) Payment in cash from the Cooperative's Rice Mill because of delayed payment in previous years (5.13%). (4.2) The government's help in providing markets for common sellers (2.56%). (4.3) Better Sangyod rice seeds provided by the Department of Rice Research as the current seeds are unsteady (2.56%). (4.4) Funding with low interest loans (2.56%). (4.5) Having the prices raised (2.56%). (4.6) Better suggestions and advice from the rice experts (2.56%).

Keywords : Cost and return

บทนำ

ข้าวถือเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย เป็นอาหารหลักที่หล่อเลี้ยงประชากรและส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศเป็นอันดับ 2 รองจากยางพารามาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน จากสถิติและแนวโน้มพื้นที่ปลูกข้าวของประเทศไทย(ชาวนาพิทยาคมพาลี,2556) ได้สรุปข้อมูลเปรียบเทียบพื้นที่ปลูกข้าววนาปี ปีเพาะปลูก 2550/51กับ 2556/57 โดยปี 2550/51 จำนวน 57,385 ล้านไร่ และ ปี 2556/57 จำนวน 64,400 ล้านไร่ เพิ่มขึ้น 7,015 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 12.22 และพื้นที่ปลูกข้าววนาปีรายภาคปีเพาะปลูก 2556/57 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด ร้อยละ 57 รองลงมา ภาคเหนือ ร้อยละ 22 ภาคกลาง ร้อยละ 17 และภาคใต้ ร้อยละ 4 ตามลำดับ ส่วนพื้นที่ปลูกข้าววนาปีรายภาคปีเพาะปลูก 2556/2557 ภาคกลางมากที่สุด ร้อยละ 46 รองลงมาเป็นภาคเหนือ ร้อยละ 41 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 10 และภาคใต้ ร้อยละ 3 ตามลำดับ ถือได้ว่าภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีพื้นที่ปลูกข้าวมากที่สุด รองลงมาเป็นภาคเหนือและภาคใต้ ตามลำดับ อย่างไรก็ตามแม้ว่าพื้นที่การปลูกข้าวของภาคใต้มีปริมาณน้อยกว่าภาคอื่นๆแต่ข้าวที่ปลูกในภาคใต้เป็นข้าวที่มีคุณภาพและได้รับความนิยมของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะข้าววนาปี ด้วยภาคใต้เป็นที่ราบริมทะเลและเป็นที่ยาบรรเทาภูเขาจึงต้องอาศัยน้ำฝนในการทำนา เกษตรกรของ

ภาคใต้จึงปลูกข้าวเจ้าในฤดูนาปีกันเป็นส่วนใหญ่ ส่วนเขตชลประทานจะมีการปลูกข้าวนาปรังและปลูกแบบนาสวน และบริเวณพื้นที่ดอนและที่สูงบนภูเขา ชาวนาจะปลูกข้าวไร่ เช่น การปลูกข้าวไร่เป็นพืชแซมยางพารา เป็นต้น จากสถิติการเกษตรของประเทศไทย ปี 2556 ได้รายงานผลผลิตต่อตันของภาคใต้ ปี 2554-2556 เท่ากับ 417,480 434,391 และ 441,719 ตามลำดับ ผลผลิตต่อไร่ (กก.) เท่ากับ 435 457 และ 471 ตามลำดับ และราคาที่เกษตรกรขายได้(บาทต่อตัน) เท่ากับ 11,671 11,245 และ 10,187 ตามลำดับ จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าพื้นที่เพาะปลูกข้าวและผลผลิตข้าวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ราคาขายข้าวลดลง (สถิติการเกษตรของประเทศไทย สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2556) ปี 2556 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลด้านการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตรที่มีโครงการที่สำคัญ (Flagship Project) ภายใต้ยุทธศาสตร์ของกระทรวงเกษตรฯ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ได้จัดโครงการสำคัญในช่วงปี 2556-2561 เพื่อปฏิรูปการเกษตรของประเทศ จำนวน 8 โครงการและ 1 ใน 8 โครงการที่น่าสนใจ คือโครงการเมืองเกษตรสีเขียว (Green Agriculture City) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาจังหวัดที่มีศักยภาพและความโดดเด่นในการผลิตสินค้าเกษตรให้เป็นเมืองเกษตรสีเขียวที่มีรูปแบบการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ และคัดเลือกจังหวัดนำร่อง 5 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ ศรีสะเกษ หนองคาย จันทบุรี และพัทลุง โดยมีแผนดำเนินการตรวจสอบรับรองมาตรฐานแหล่งผลิตพืช (GAP) และพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมหมู่บ้านการผลิตข้าวครบวงจรและตรวจสอบและรับรองการผลิตข้าวอินทรีย์

จากนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตรให้เป็นเมืองเกษตรสีเขียว (Green Agriculture City) โดยเฉพาะด้านพืชที่ต้องการตรวจสอบรับรองมาตรฐานแหล่งผลิตพืช (GAP) และพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมหมู่บ้านการผลิตข้าวครบวงจรและจังหวัดพัทลุงเป็น 1 ใน 5 จังหวัดนำร่องที่ได้รับการคัดเลือกที่สามารถพัฒนาเกษตรอินทรีย์โดยเฉพาะข้าว ตามแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (2557-2560) ตามวิสัยทัศน์ของ

จังหวัดพัทลุง “เมืองเกษตรยั่งยืน ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดดเด่น คนมีคุณภาพที่ดี” ให้เป็นไปตามเป้าประสงค์เพื่อเพิ่มรายได้ภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตรได้สรุปผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัดพัทลุง ประกอบด้วย(1)ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ เพิ่มมูลค่า ปริมาณและคุณภาพผลผลิตด้านการเกษตร ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านการท่องเที่ยว (2) ด้านสังคม ให้ความสำคัญ ด้านสาธารณสุขสนับสนุนในการจัดซื้อเครื่องมือและครุภัณฑ์ด้านการแพทย์ให้กับโรงพยาบาลประจำจังหวัดและโรงพยาบาลชุมชนอย่างต่อเนื่องในปี 2557 (3)ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากแผนการพัฒนาจังหวัดพัทลุงข้างต้นมีความสนใจด้านเศรษฐกิจโดยเฉพาะการผลิตข้าวพันธุ์ดีและข้าวคุณภาพ สนับสนุนให้เกษตรกรทำปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพสูงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพได้มาตรฐาน ปริมาณการผลิตต่อไร่และราคาสูงขึ้น นอกจากนี้ได้ส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตข้าวสังข์หยดพัทลุงซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ Geographical Indication: GI เมื่อปี.ศ.2549 และจากการประเมินศักยภาพทางยุทธศาสตร์ (SWOT Analysis) ตามแผนพัฒนาจังหวัดพัทลุง พ.ศ.2557-2560 พบว่าจุดแข็งของจังหวัดพัทลุงมีพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการทำการเกษตรและเป็นแหล่งผลิตผลทางการเกษตรที่มีชื่อเสียงสามารถสร้างงานและสร้างรายได้แก่จังหวัด เช่น ยางพารา การปลูกข้าวสังข์หยด การเลี้ยงสัตว์น้ำและปศุสัตว์และยังเป็นแหล่งผลิตรวบรวมและแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร (สำนักงานจังหวัดพัทลุง, แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี, 2557-2560) และการศึกษาในครั้งนี้ให้ความสนใจพืชทางการเกษตรของจังหวัดพัทลุงคือ ข้าวสังข์หยดพัทลุง ซึ่งเป็นข้าวนาปีมีแหล่งปลูกดั้งเดิมอยู่ในจังหวัดพัทลุงปลูกกันมานานไม่ต่ำกว่า 100 ปี เป็นพันธุ์ข้าวที่ถูกเก็บรักษาไว้ โดยวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชาวเมืองพัทลุงและต้องปลูกในพื้นที่ของจังหวัดพัทลุงเท่านั้น (ศูนย์วิจัยข้าวพัทลุง, 2550) จากประเด็นดังกล่าวจึงต้องการให้เกษตรกรของจังหวัดพัทลุงลงทุนในการปลูกข้าวสังข์หยดเพิ่มขึ้นทุกๆ ปี ตามวิสัยทัศน์ของจังหวัดพัทลุง “เมืองเกษตรยั่งยืน ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดดเด่น คนมีคุณภาพที่ดี โดยทำการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงของเกษตรกรในพื้นที่ 5 อำเภอ จังหวัดพัทลุง ประกอบด้วย อำเภอเมือง

พัทลุง อำเภอปากพะยูน อำเภอเขาชัยสน อำเภอดวนขนุน และอำเภอบางแก้ว ซึ่งเป็นพื้นที่เพาะปลูกข้าวสังข์หยดของเกษตรกร และเพื่อนำข้อมูลที่ได้รับจากงานวิจัยไปสู่การตัดสินใจลงทุนในการปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงของเกษตรกร
2. เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงของเกษตรกรในพื้นที่ 5 อำเภอของจังหวัดพัทลุง

วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการผลิตข้าวสังข์หยดพัทลุง ปีเพาะปลูก 2555/56 ในพื้นที่ 5 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองพัทลุง อำเภอเขาชัยสน อำเภอดวนขนุน อำเภอบางแก้ว และอำเภอปากพะยูน จำนวนทั้งสิ้น 400 ราย

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการในแต่ละอำเภอและกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธี Taro Yamane ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 ราย โดยมีกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรในอำเภอเมืองพัทลุง จำนวน 102 ราย อำเภอเขาชัยสน จำนวน 52 ราย อำเภอดวนขนุน จำนวน 127 ราย อำเภอบางแก้ว จำนวน 79 ราย และอำเภอปากพะยูน จำนวน 40 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบที่สร้างตามประเด็นของข้อคำถามตามวัตถุประสงค์การวิจัย ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบและแบบปลายเปิด (Open ended question) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปในการทำนาของสมาชิกกลุ่มเกษตรกร

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุง

ส่วนที่ 4 ข้อมูลด้านปัญหาในด้านต่างๆ ในการปลูกข้าวและการจำหน่ายข้าวสังข์หยดพัทลุง

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อสรุปสาระในการอธิบายภาพรวมของสภาพทั่วไปของเกษตรกรและการปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุง สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะ

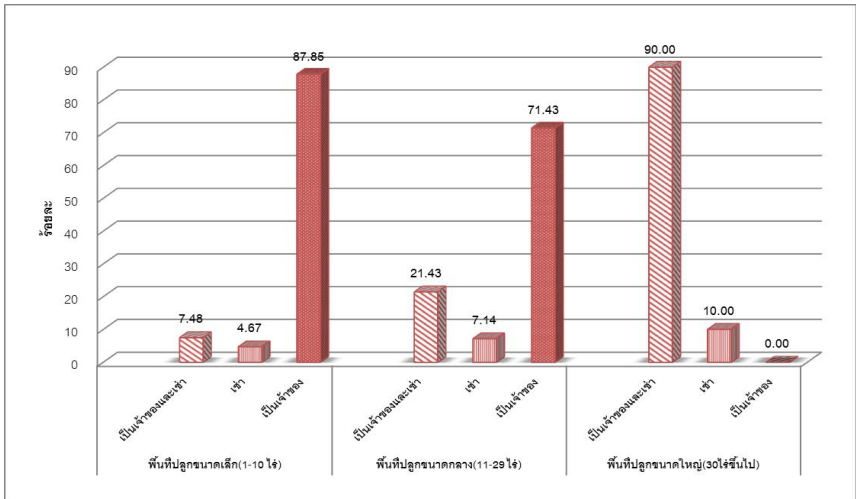
2.การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าความถี่และค่าร้อยละ (Frequency and percentage) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลสภาพและการประเมินทางการเงิน ด้วยวิธีประเมินมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV) อัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit-Cost Ratio : B/C Ratio) และอัตราผลตอบแทนภายในโครงการลงทุน (Internal Rate of Return :IRR) ทฤษฎีว่าด้วยการวิเคราะห์ทางการเงินของ เยาวเรศ ทัฬหีพันธ์ (2551) อ่างใน ณริดา ปันชัย (2555) เพื่ออธิบายถึงต้นทุน ผลตอบแทนและความเป็นไปได้ในการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุง โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายปิด

ผลการศึกษา

1.สภาพทั่วไปของการปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงของเกษตรกรในพื้นที่ 5 อำเภอของจังหวัดพัทลุง

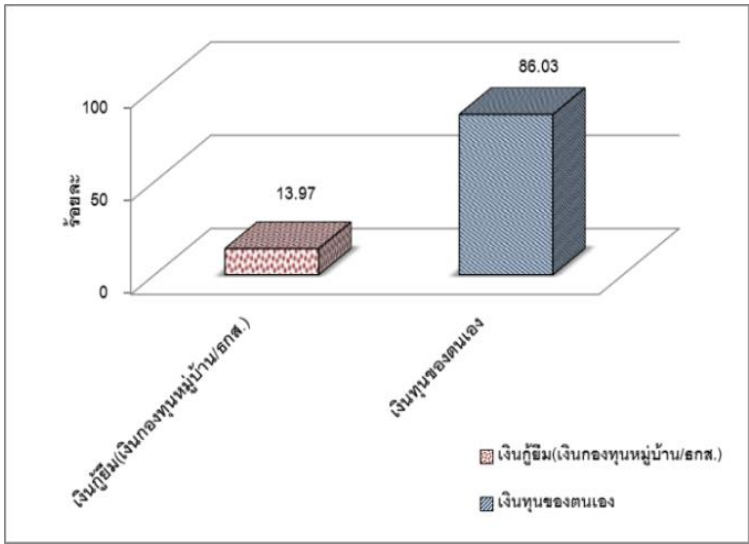
สภาพทั่วไปของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ ปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงในพื้นที่ 5 อำเภอ จังหวัดพัทลุง ส่วนใหญ่มีสมาชิกภายในครอบครัวเฉลี่ย 1-3 คน รายได้ต่อ

ครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน 1,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 66.92 และสภาพของการปลูกข้าวในพื้นที่ 5 อำเภอ พบว่า อำเภอเมืองพัทลุงมีพื้นที่ปลูกข้าวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.79 ซึ่งเป็นไปตามที่สำนักงานเกษตรจังหวัดพัทลุงได้เก็บข้อมูลพื้นที่ปลูกข้าว นาปี ชนิดพันธุ์สังข์หยดพัทลุง ปีการผลิต 2555/2556 สภาพพื้นที่สำหรับการเพาะปลูกข้าวสังข์หยดในแต่ละพื้นที่ พบว่า พื้นที่เพาะปลูกข้าวสังข์หยดขนาดเล็ก (1-10 ไร่) และขนาดกลาง (11-29 ไร่) เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกบนพื้นที่ของตนเองคิดเป็นร้อยละ 87.85 และ 71.43 ตามลำดับ ส่วนเกษตรกรที่มีพื้นที่การปลูกขนาดใหญ่ (30 ไร่ขึ้นไป) ส่วนใหญ่เพาะปลูกบนพื้นที่ของตนเองและเช่าเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 90.00 รายละเอียดดังภาพที่ 1

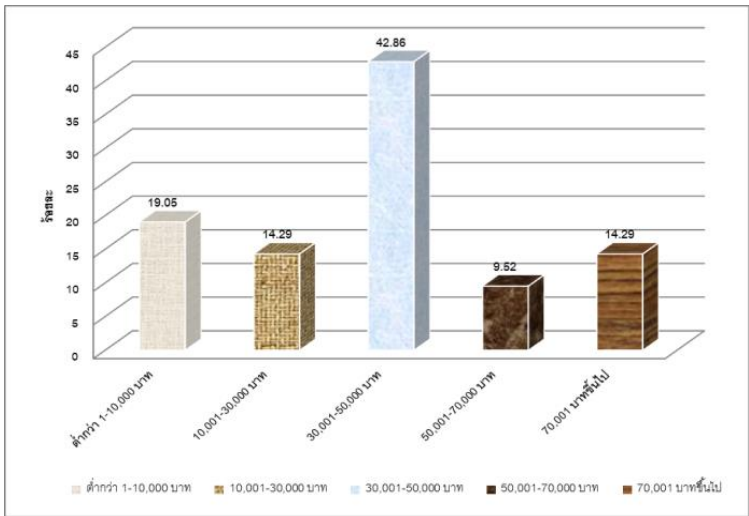

ภาพที่ 1 กรรมสิทธิ์ในพื้นที่ปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงของเกษตรกรในพื้นที่ 5 อำเภอ จังหวัดพัทลุง

แหล่งเงินทุนที่เกษตรกรที่นำมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนและเงินทุนระยะยาวส่วนใหญ่ใช้เงินทุนของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 86.03 รองลงมาเป็นการกู้ยืม คิดเป็นร้อยละ 13.97 และสถาบันการเงินที่ขอกู้ได้แก่ กองทุนหมู่บ้าน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) วงเงินกู้ยืม ส่วนใหญ่ มีจำนวน 30,001-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.86 ดังรายละเอียดในภาพที่ 2-3

ภาพที่ 2 แหล่งเงินทุนของเกษตรกรในพื้นที่ 5 อำเภอจังหวัดพัทลุง

ภาพที่ 3 จำนวนเงินกู้ยืมของเกษตรกรในพื้นที่ 5 อำเภอ จังหวัดพัทลุง

2. ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุง ของเกษตรกรในพื้นที่ 5 อำเภอของจังหวัดพัทลุง

ผลการประเมินต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนในการปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงในแต่ละขนาดของพื้นที่ปลูกข้าว สรุปผลการศึกษา ได้ดังนี้

2.1 ผลการประเมินต้นทุนจากการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงในพื้นที่ 5 อำเภอจังหวัดพัทลุง แบ่งตามขนาดพื้นที่ปลูกข้าว สรุปผลการศึกษา ดังนี้

พื้นที่ปลูกขนาดเล็ก (1-10 ไร่)

ผลการศึกษา พบว่า ต้นทุนการผลิตทั้งหมดเฉลี่ย เท่ากับ 4,437.42 บาทต่อไร่ แบ่งเป็นต้นทุนคงที่เฉลี่ย เท่ากับ 649 บาท ประกอบด้วย ค่าบำรุงท้องที่และค่าเช่า 258 บาทต่อไร่ และค่าเสื่อมราคาเฉลี่ย 391 บาทต่อไร่ และต้นทุนผันแปรเฉลี่ย เท่ากับ 4,179.42 บาทต่อไร่ ประกอบด้วย ค่าแรงงาน 2,076 บาท ค่าวัสดุ 1,830 บาท และค่าเสียโอกาสของเงินทุนหมุนเวียน 273.42 บาท พบว่า ต้นทุนคงที่ที่ไม่เป็นเงินสดมากกว่าที่เป็นเงินสด มากที่สุด คือ ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร ส่วนต้นทุนผันแปรเป็นเงินสดมากกว่าที่ไม่เป็นเงินสด มากที่สุด คือ ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยวเฉลี่ย เท่ากับ 900 บาทต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 21.61 รองลงมาคือ ค่าปุ๋ยเฉลี่ย เท่ากับ 779 บาทต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 18.71 ดังรายละเอียดในภาพที่ 4

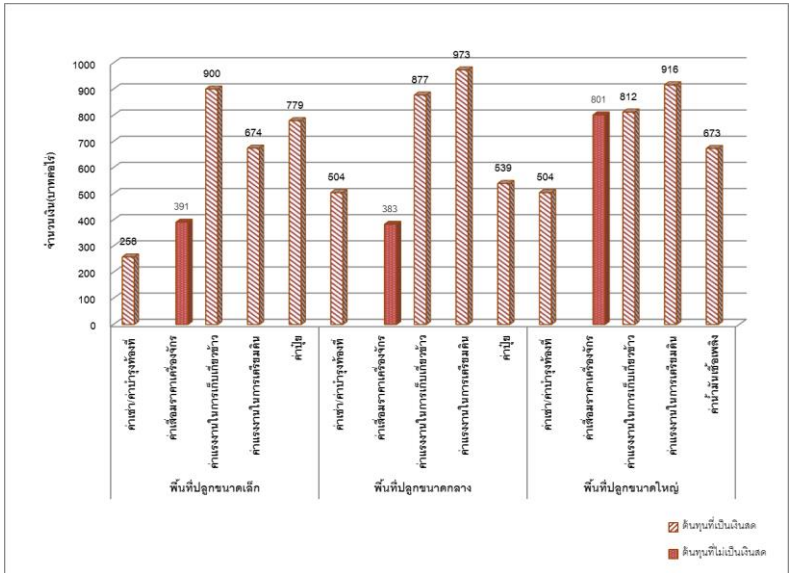
พื้นที่ปลูกขนาดกลาง (11-29 ไร่)

ผลการศึกษา พบว่า ต้นทุนการผลิตทั้งหมดเฉลี่ย เท่ากับ 4,445.88 บาทต่อไร่ แบ่งเป็นต้นทุนคงที่เฉลี่ย เท่ากับ 887 บาทต่อไร่ ประกอบด้วย ค่าบำรุงท้องที่และค่าเช่า 504 บาทต่อไร่ และค่าเสื่อมราคาเฉลี่ย 383 บาทต่อไร่ และต้นทุนผันแปรเฉลี่ย เท่ากับ 3,941.88 บาทต่อไร่ ประกอบด้วย ค่าแรงงาน 2,228 บาท ค่าวัสดุ 1,456 บาทและค่าเสียโอกาสของเงินทุนหมุนเวียน 257.88 บาท พบว่าต้นทุนคงที่ที่เป็นเงินสดมากกว่า ที่ไม่เป็นเงินสด มากที่สุด คือ ค่าเช่าและค่าภาษีบำรุงท้องที่ ส่วนต้นทุนผันแปรที่เป็นเงินสดมากกว่าที่ไม่เป็นเงินสด มากที่สุดคือ ค่าแรงงานในการเตรียมดินเฉลี่ย เท่ากับ 973 บาทต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 23.23 รองลงมา คือ ค่าจ้างแรงงานในการเก็บ

เกี่ยวข้าว 877 บาทต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 20.94 และค่าปุ๋ยเฉลี่ย เท่ากับ 539 บาทต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 12.87 ดังรายละเอียดในภาพที่ 4

พื้นที่ปลูกขนาดใหญ่ (30 ไร่ขึ้นไป)

ผลการศึกษา พบว่า ต้นทุนการผลิตทั้งหมดเฉลี่ย เท่ากับ 7,022.40 บาทต่อไร่ แบ่งเป็นต้นทุนคงที่ เท่ากับ 1,305 บาทต่อไร่ ประกอบด้วย ค่าบำรุงท้องที่ และค่าเช่า 504 บาทต่อไร่ และค่าเสื่อมราคาเฉลี่ย 801 บาทต่อปี และต้นทุนผันแปรเฉลี่ย เท่ากับ 6,518.40 บาทต่อไร่ ไร่ ประกอบด้วย ค่าแรงงาน 2,546 บาท ค่าวัสดุ 1,992 บาท และค่าเสียโอกาสของเงินทุนหมุนเวียน 317.66 บาท พบว่าต้นทุนคงที่ที่ไม่เป็นเงินสดมากกว่าที่เป็นเงินสด มากที่สุด คือ ค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักร/อุปกรณ์การเกษตร ส่วนต้นทุนผันแปรที่เป็นเงินสดมากกว่าที่ไม่เป็นเงินสด มากที่สุด คือ ค่าแรงงานในการเตรียมดินเฉลี่ย เท่ากับ 916 บาทต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 18.17 รองลงมาคือ ค่าจ้างแรงงานในการเก็บเกี่ยวข้าว 812 บาทต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 16.10 และค่าน้ำมันเชื้อเพลิงเฉลี่ย เท่ากับ 673 บาทต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 13.35 ดังรายละเอียดในภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ค่าใช้จ่ายจากการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงในพื้นที่ 5 อำเภอ จังหวัดพัทลุง แบ่งตามขนาดพื้นที่ปลูกข้าวเฉลี่ยต่อไร่

2.2 ผลการประเมินผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงของเกษตรกรในพื้นที่ 5 อำเภอจังหวัดพัทลุง แบ่งตามขนาดพื้นที่ปลูกข้าว สรุปผลการศึกษา ดังนี้

พื้นที่ปลูกขนาดเล็ก (1-10 ไร่)

ผลการศึกษา พบว่า ผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกข้าวเฉลี่ยต่อไร่ ในพื้นที่ปลูกขนาดเล็กได้จำนวนผลผลิตเฉลี่ย เท่ากับ 432 กิโลกรัมต่อไร่ ราคาขายข้าวเปลือกเฉลี่ย เท่ากับ 14.92 บาทต่อกิโลกรัม รายได้รวมเฉลี่ย เท่ากับ 6,445.44 บาทต่อไร่ ผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงในพื้นที่ขนาดเล็ก ผลการประเมินค่าทางการเงิน พบว่าได้รับมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 11,601.83 บาท อัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุน(B/C Ratio) เท่ากับ 1.63 เท่า และอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) เท่ากับร้อยละ 20.02 ความเป็นไปได้ในการ

ลงทุน เนื่องจากผลการประเมินทางการเงิน ได้รับมูลค่าปัจจุบันสุทธิ(NPV) มีค่าเป็นบวก (+) อัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุน มากกว่า 1 และอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR%) มากกว่า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนรวมเพิ่มขึ้นและรายได้รวมลดลงจากการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงในพื้นที่ปลูกขนาดเล็ก ยังคงมีความคุ้มค่าในการลงทุน ดังรายละเอียดในภาพที่ 5

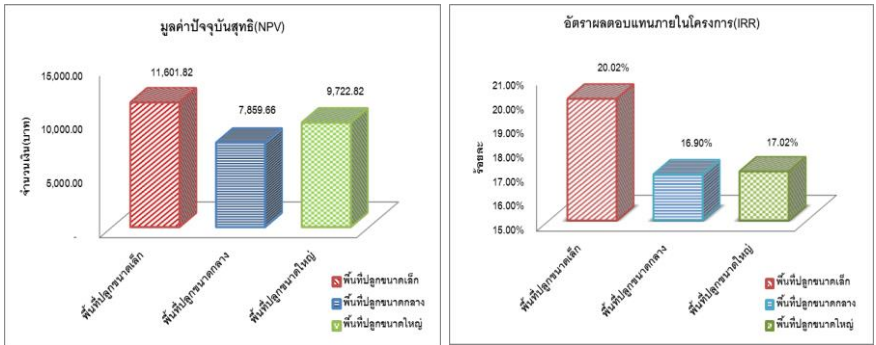
พื้นที่ปลูกขนาดกลาง(11-29 ไร่)

ผลการศึกษา พบว่า ผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกข้าวเจี๋ยต่อไร่ ในพื้นที่ขนาดกลางได้จำนวนผลผลิตเจี๋ย 400 กิโลกรัมต่อไร่ ราคาขายข้าวเปลือกเจี๋ย เท่ากับ 14.36 บาทต่อกิโลกรัม รายได้รวมเจี๋ย เท่ากับ 5,744.00 บาทต่อไร่ ผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงในพื้นที่ขนาดกลาง ผลการประเมินค่าทางการเงิน พบว่า ได้รับมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 7,859.66 บาท อัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C Ratio) เท่ากับ 1.45 เท่า และอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) เท่ากับร้อยละ 16.90 มีความเป็นไปได้ในการลงทุน เนื่องจากผลการประเมินทางการเงิน ได้รับมูลค่าปัจจุบันสุทธิ(NPV) มีค่าเป็นบวก(+)
อัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C Ratio) มากกว่า 1 และอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) มากกว่า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนรวมเพิ่มขึ้นและรายได้รวมลดลงจากการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงในพื้นที่ปลูกขนาดกลาง ยังคงมีความคุ้มค่าในการลงทุน ดังรายละเอียดในภาพที่ 5

พื้นที่ปลูกขนาดใหญ่ (30 ไร่ขึ้นไป)

ผลการศึกษา พบว่า ผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกข้าวเจี๋ยต่อไร่ ในพื้นที่ปลูกขนาดใหญ่ได้จำนวนผลผลิตเจี๋ย เท่ากับ 462 กิโลกรัมต่อไร่ ราคาขาย

ข้าวเปลือกเฉลี่ย เท่ากับ 15.20 บาทต่อไร่ รายได้รวมเฉลี่ย เท่ากับ 7,022.40 บาทต่อไร่ ผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงในพื้นที่ขนาดใหญ่ ผลการประเมินค่าทางการเงิน พบว่า มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 9,722.82 บาท อัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C Ratio) เท่ากับ 1.47 เท่า และอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) เท่ากับร้อยละ 17.02 ความเป็นไปได้ในการลงทุน เนื่องจากผลการประเมินทางการเงิน ได้รับมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) มีค่าเป็นบวก (+) อัตราส่วนของผลตอบแทนต่อต้นทุน มากกว่า 1 และอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) มากกว่า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และเมื่อทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว กรณีมีการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนรวมเพิ่มขึ้นและรายได้รวมลดลงจากการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงในพื้นที่ปลูกขนาดใหญ่ ยังคงมีความคุ้มค่าในการลงทุน ดังรายละเอียดในภาพที่ 5

ภาพที่ 5 ผลการประเมินค่าทางการเงินจากการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงในพื้นที่ 5 อำเภอจังหวัดพัทลุงแบ่ง ตามขนาดพื้นที่ปลูกข้าว

2.3 ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคจากการปลูกข้าวสังข์หยด พัทลุงของเกษตรกรในพื้นที่ 5 อำเภอจังหวัดพัทลุง

จากการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงของเกษตรกรมากที่สุด พบว่า (1) ด้านการผลิต เป็นการขาดน้ำในการทำการเกษตร เพราะฝนตกไม่เป็นไปตามฤดูกาล ต้องการให้สำนักงานชลประทานเข้ามาดูแล ร้อยละ 7.69 (2) ด้านต้นทุนการผลิต เป็นต้นทุนการปลูกข้าวสูงประมาณไร่ละ 3,500 บาท เนื่องจากต้องจ้างทั้งหมด ร้อยละ 7.69 (3) ด้านการตลาด ข้าวสังข์หยดมีตลาดรองรับค่อนข้างน้อย มีเฉพาะโรงสีของสหกรณ์ให้ราคาดี แต่จ่ายเงินล่าช้า ร้อยละ 12.82 และราคาข้าวจะถูกหากปริมาณข้าวเพิ่มขึ้น พ่อค้าคนกลางกดราคาต้องการให้รัฐบาลให้การช่วยเหลือเกษตรกร ร้อยละ 12.82 (4) ความต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด คือ ต้องการให้โรงสีของสหกรณ์รับซื้อข้าวเปลือกเป็นเงินสด เนื่องจากที่ผ่านมาได้รับเงินช้ามาก ร้อยละ 5.13 รองลงมา ต้องการให้ทางจังหวัดพัทลุงสนับสนุนสถานที่ในการขายข้าวแก่บุคคลทั่วไป ต้องการให้ศูนย์วิจัยข้าวพัฒนาพันธุ์ข้าวสังข์หยดที่ต้นแข็งแรงกว่าเดิม เพราะหากฝนตกต้นข้าวจะล้มง่ายและไม่ยืนต้น ควรสนับสนุนข้าวพันธุ์พื้นเมืองพันธุ์อื่นๆ ด้วยที่เป็นของจังหวัดพัทลุง ต้องการความช่วยเหลือด้านเงินทุนในการกู้ยืมและดอกเบี้ยถูก ต้องการราคาขายข้าวเปลือกสูงขึ้น และต้องการให้นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญเข้ามาให้ความรู้หรือเป็นที่ปรึกษาเรื่องการแปรรูปของกลุ่มทำนาข้าวสังข์หยดให้ดีกว่าเดิม ร้อยละ 2.56 ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงตามขนาดของพื้นที่ปลูก พบว่า พื้นที่ปลูกข้าวที่ได้รับความคุ้มค่าในการลงทุน

มากที่สุด เป็นพื้นที่ขนาดเล็ก (1-10ไร่) โดยมีมูลค่าปัจจุบันของรายได้มากกว่ามูลค่าปัจจุบันของค่าใช้จ่ายเหลือเป็นมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) 11,601.83 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C Ratio) 1.63 เท่า และอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) 20.02% ซึ่งมากกว่าพื้นที่ปลูกขนาดกลาง (11-29 ไร่) และขนาดใหญ่ (30 ไร่ขึ้นไป) โดยมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 9,722.82 และ 7,859.66 บาท ตามลำดับ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (B/C) เท่ากับ 1.47 และ 1.45 เท่า ตามลำดับและอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) เท่ากับ 17.02% 16.90% ตามลำดับ และจากการวิเคราะห์ความอ่อนไหว ทั้ง 2 กรณีคือ กรณีต้นทุนรวมเพิ่มขึ้นและรายได้รวมลดลงทั้ง 3 ขนาดของแต่ละพื้นที่ พบว่า การลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุง มีความเป็นไปได้ในการลงทุนมากที่สุด คือ เกษตรกรที่ปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงในพื้นที่ขนาดเล็ก(1-10ไร่) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของณริดา บันชัย (2555) และอัจฉรา กลิ่นจันทร์ (2557) พบว่า ต้นทุนการผลิตข้าวอินทรีย์ของเกษตรกรพื้นที่ปลูกขนาดเล็ก (1-10 ไร่) มีต้นทุนต่อหน่วยต่ำที่สุด คือ 16.37 บาท/กิโลกรัม รองลงมาคือพื้นที่ขนาดใหญ่ (30 ไร่ขึ้นไป) มีต้นทุนต่อหน่วย 17.90 บาท/กิโลกรัม และพื้นที่ขนาดกลาง (11-29 ไร่) มีต้นทุนต่อหน่วย 19.01 บาท/กิโลกรัม ตามลำดับ และจากการเปรียบเทียบระหว่างเกษตรกรทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า เกษตรกรที่ปลูกข้าวอินทรีย์ในพื้นที่ขนาดเล็ก มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 35,745.90 บาท และค่าอัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (B/C) เท่ากับ 1.60 มากกว่าเกษตรกรที่ปลูกข้าวอินทรีย์ในพื้นที่ขนาดใหญ่และขนาดกลางซึ่งมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 31,957.16 บาท และ 21,519.88 บาท ตามลำดับ ค่าอัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (B/C) เท่ากับ 1.55 และ 1.40 ตามลำดับ และจากการวิเคราะห์ความอ่อนไหว ทั้ง 2 กรณี พบว่าการลงทุนปลูกข้าวอินทรีย์ของเกษตรกรทั้ง 3 ขนาด มีความเป็นไปได้ในการลงทุนโดยเฉพาะเกษตรกรที่ปลูกข้าวอินทรีย์ในพื้นที่ขนาดเล็ก

จากการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงของเกษตรกรโดยภาพรวม มากที่สุดเป็น (1) ด้านการผลิตเป็นการขาดน้ำในการทำเกษตร เพราะฝนตกไม่เป็นไปตามฤดูกาล ต้องการให้สำนักงานชลประทานเข้ามาดูแล ร้อยละ 7.69 (2) ด้านต้นทุนการผลิตเป็นต้นทุนการปลูกข้าวสูงประมาณไร่ละ 3,500 บาท เนื่องจากต้องจ้างทั้งหมด ร้อยละ 7.69 (3) ด้านการตลาด คือ ข้าวสังข์หยดมีตลาดรองรับค่อนข้างน้อยมีเฉพาะโรงสีของสหกรณ์ให้ราคาดี แต่จ่ายเงินล่าช้า ร้อยละ 25.64 และราคาข้าวจะถูกลงหากปริมาณข้าวเพิ่มขึ้น พ่อค้าคนกลางกดราคาต้องการให้รัฐบาลให้การช่วยเหลือเกษตรกร ร้อยละ 12.82 (4) ความต้องการความช่วยเหลือ มากที่สุด ต้องการให้โรงสีของสหกรณ์รับซื้อข้าวเป็นเงินสด เนื่องจากที่ผ่านมาได้รับเงินช้ามาก ร้อยละ 5.13 รองลงมา ต้องการให้ทางจังหวัดพัทลุงสนับสนุนสถานที่ในการขายข้าวแก่บุคคลทั่วไปด้วย ต้องการให้ศูนย์วิจัยข้าวพัฒนาพันธุ์ข้าวสังข์หยดที่ต้นแข็งแรงกว่าเดิม เพราะหากฝนตกต้นข้าวจะล้มง่ายและไม่ยืนต้นควรสนับสนุนข้าวพันธุ์พื้นเมืองพันธุ์อื่นๆ ด้วยที่เป็นของจังหวัดพัทลุง ต้องการความช่วยเหลือด้านเงินทุนในการกู้ยืมและดอกเบี้ยถูก ต้องการให้ราคาขายข้าวเปลือกสูงขึ้น และ ต้องการให้นักวิชาการ/ผู้เชี่ยวชาญเข้ามาให้ความรู้หรือเป็นที่ปรึกษาเรื่องการแปรรูปของกลุ่มทำนาข้าวสังข์หยดให้ดีกว่าเดิม คิดร้อยละ 2.56 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสมเกียรติ ชัยพิบูลย์ (2556) วิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการปลูกข้าวเจ้านาปีใน จังหวัดกำแพงเพชร ปีการผลิต 2553/2554 พบว่า ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ คือ ค่าจ้างแรงงานสูง ข้าวที่ขายได้มีราคาต่ำ ส่วนความต้องการความช่วยเหลือที่สำคัญ คือ ความช่วยเหลือในการลดต้นทุนปุ๋ยเคมีและความช่วยเหลือในการเพิ่มผลผลิตข้าว

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงของเกษตรกรในพื้นที่ 5 อำเภอของจังหวัดพัทลุง มีข้อเสนอแนะและความคิดเห็นที่ได้จากการวิจัย เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลที่ได้จากผลการวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ไปส่งเสริมและพัฒนาการผลิตข้าวนาปีในพื้นที่ 5 อำเภอของจังหวัดพัทลุงให้มีคุณภาพด้านผลผลิตด้านการเกษตรให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัดพัทลุง คือ การเพิ่มขีดความสามารถภาคการเกษตร มีข้อเสนอแนะและความคิดเห็น ดังนี้

จากผลการวิจัย พบว่า ต้นทุนการผลิตข้าวมีต้นทุนสูงมาก คือ ค่าจ้างแรงงานในการเตรียมดิน ค่าจ้างในการเก็บเกี่ยวข้าวและค่าปุ๋ยเคมี ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องต้องเข้ามาช่วยเหลือโดยการลดต้นทุนการผลิตข้าว โดยการกำหนดเป็นนโยบายอย่างชัดเจน โดยเฉพาะค่าบริการรถเกี่ยวข้าว เกษตรกรส่วนใหญ่จะจ้างรถในการเก็บเกี่ยวและมีการคิดค่าจ้างค่อนข้างแพง หากราคาน้ำมันแพง ดังนั้น ภาครัฐบาลควรมีงบประมาณสนับสนุนกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจัดซื้อรถเกี่ยวข้าวเป็นของส่วนกลางและคิดค่าบริการในราคาที่ถูก และศูนย์วิจัยข้าว ต้องพัฒนาเมล็ดพันธุ์ข้าวให้มีคุณภาพเข้ากับสภาพดินของแต่ละพื้นที่และทนต่อโรคที่มีการระบาด และให้นักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญที่ประสบความสำเร็จในการทำการเกษตรมาให้ความรู้ในการบำรุงดินโดยการปลูกพืชที่สามารถบำรุงดินได้ดี การใช้ปุ๋ยคอกจากการเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกรเองหรือซื้อจากผู้เลี้ยงสัตว์ในหมู่บ้านของตนเอง

จากผลการวิจัย พบว่า ราคาขายข้าวเปลือกมีราคาที่ถูก ชาดการควบคุมราคาขายให้มีความยุติธรรม ทำให้เกษตรกรที่จำหน่ายข้าวเปลือกผ่านพ่อค้าคนกลางถูกกดราคาและประกอบบกับราคาขายข้าวเปลือกของข้าวสังข์หยด โรงสีทั่วไปจะไม่ค่อยรับซื้อ

หรือถ้ารับซื้อจะรับซื้อในราคาที่ถูกมาก ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของควรรหาช่องทาง การจำหน่ายข้าวสารให้เกษตรกรมากขึ้น เช่น จัดตลาดขายข้าวหน้าปี ข้าวหน้าปีของแต่ละ จังหวัดอย่างเป็นรูปธรรม สร้างเว็บไซต์หรือการขายข้าวผ่านระบบออนไลน์ โดยการ สนับสนุนลูกหลานของเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการรายย่อยขายข้าวสารผ่านออนไลน์ โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าให้เป็นที่สนใจและต้องการของลูกค้า เป็นต้น

จากผลการวิจัย พบว่า เกษตรกรที่ลงทุนในการปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุง ยังมีความคุ้มค่าในการลงทุนไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนรวมที่อาจจะเพิ่มขึ้นหรือ รายได้รวมลดลง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรผลักดันให้เกษตรกรในแต่ละพื้นที่ของ จังหวัดพัทลุงเข้าร่วมโครงการปลูกข้าวสังข์หยดพัทลุงแบบเกษตรอินทรีย์เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากข้อมูลจากการวิเคราะห์ศักยภาพและโอกาสในการพัฒนาของจังหวัดพัทลุง มีจุดแข็งคือ มีพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการทำการเกษตรและเป็นแหล่งผลิตผลผลิตทางการ เกษตรที่มีชื่อเสียง สามารถสร้างงานและสร้างรายได้แก่จังหวัด (สำนักงานจังหวัดพัทลุง ,2557-2560) และถือเป็นการรักษาพันธุ์ข้าวสังข์หยดพัทลุงซึ่งเป็นพันธุ์ข้าวดั้งเดิมของ จังหวัดพัทลุงไม่ให้สูญหายไปและเป็นการรักษาวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นของ จังหวัดพัทลุงอย่างยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานจังหวัดพัทลุง.การประเมินศักยภาพทางยุทธศาสตร์ (SWOT Analysis) ตาม แผนพัฒนาจังหวัดพัทลุง พ.ศ.2557-2560
 ชาญพิทยา ฉิมพาลี. (2556). สถิติและแนวโน้มพื้นที่ปลูกข้าวของประเทศไทย เข้าถึง จาก เว็บไซต์ : [http://www.thairice.org/doc_dl/seminar-29Oct13/3-3-powerpoint\(K.Chanpitaya\).pdf](http://www.thairice.org/doc_dl/seminar-29Oct13/3-3-powerpoint(K.Chanpitaya).pdf) วันที่ 8 ธันวาคม 2556

ณริดา ปันชัย.(2555). การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนโครงการส่งเสริมการปลูกข้าวอินทรีย์ เพื่อการส่งออกของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่.การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิกร แสงเกตุ.(2553-2556).แนวทางพัฒนาข้าวสังข์หยดพัทลุง ปี 2553-2556.กลุ่มแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจเขต 9 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ศูนย์วิจัยข้าวพัทลุง.สำนักวิจัยและพัฒนาข้าว “ข้าวสังข์หยดพัทลุง”เข้าถึงจากเว็บไซต์:
<http://ptl.brrd.in.th/web/>,วันที่ 8 ธันวาคม 2556

สมเกียรติ ชัยพิบูลย์.(2556).วิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการปลูกข้าวเจ้าในปีในจังหวัดกำแพงเพชร ปีการผลิต2553/2554.วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.ปีที่ 32 ฉบับที่ 2 มีนาคม-เมษายน 2556.หน้าที่ 151-162

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. ข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตร “ราคาสินค้ารายเดือน เข้าถึงจากเว็บไซต์:

<http://www.oae.go.th/download/price/monthlyprice/paddy14-15.pdf>,

วันที่ 8 ธันวาคม 2556

สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. สถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้มปี 2557. เข้าถึงจาก

เว็บไซต์:http://www.oae.go.th/download/journal/trends_FEB2557.pdf,

วันที่ 8 ธันวาคม